

slag bliver til Lov nogle Uger før eller senere. Det afgørende er, at det bliver til Lov i en saadan Skikkelse, at Arbejdet kan paabegyndes, saa snart det er vedtaget. Jeg nærer ikke de Betæneligheder, det ærede Medlem synes at nære ved at lade dette Spørgsmaal afgøre i Motorudvalget, for at bruge et kort Udtryk. Jeg har den Opfattelse, at naar der er et saa stort Flertal indenfor Udvalget og sandsynligvis vil være et lige saa stort Flertal her i dette høje Ting, der ønsker Loven gennemført paa den foreslaaede Maade, vil man kunne forudsætte, at de ærede Medlemmer, der sidder i Motorudvalget, vil have samme Interesse i at skaffe de Penge til Veje paa en forsvarlig Maade.

Det ærede Medlem siger, at det bringer saa megen Forvirring i Rigsdagen, at vi gennemfører Forslaget paa den Maade. Jeg vil dertil sige, at jeg har ikke mærket saa forfærdelig meget til Forvirringen endnu. Jeg indrømmer selvfølgelig, at det ærede Medlem paa et vist Tidspunkt har gjort, hvad han kunde, for at bringe Forvirring indenfor Udvalget, men det lykkedes jo ikke, og jeg føler mig ogsaa ganske overbevist om, at det ikke skal lykkes ham at bringe særlig Forvirring indenfor dette høje Ting, saa det tror jeg, vi kan se bort fra.

Dernæst siger det ærede Medlem, at man søger fra Flertallets Side at lægge Motordriften saa mange Hindringer i Vejen som muligt. Jeg ved ikke, om jeg i denne Udtalelse skal finde Grunden til den Stilling, det ærede Medlem har indtaget paa et meget sent Tidspunkt af Udvalgets Forhandlinger. Jeg har forgæves spejdet efter Grunden til, at det ærede Medlem, da man troede, hele Udvalget var enigt, fandt sig foranlediget til at springe fra, men det er muligt, jeg har den her i denne Udtalelse, idet det ærede Medlem maaske tror, han ved sin Stilling vil kunne tækkes Motorfolkene. Jeg skal dertil sige, at det har ikke fra Flertallets Side paa et eneste Punkt været Hensigten at lægge Motorfolkene Hindringer i Vejen. Vi har fra vor Side fra første Færd holdt det klart frem, at skal denne Bro gennemføres, maa det blive Motorfolkene, der betaler den, og vi har her været i den nøjeste Overensstemmelse med, hvad Motorfolkene selv fra første Færd har regnet med. Jeg henviser til, hvad der allerede er henvist til under Forhandlingen her, at Motorfolkene selv i 1924 direkte til Rigsdagen har indsendt en Skrivelse, der gik ud paa, at man skulde tage Pengene til Færdselsbroen af Motorafgiften. Der er altsaa ikke Tale om, at vi ønsker at lægge Motorfolkene særlige Hindringer i Vejen, der er

kun Tale om at finde den mest lempelige Form for at tilvejebringe disse Penge.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem, naar han lidt indigneret, forekommer det mig, fralægger sig, at han skulde have villet lægge Sten i Vejen for Forslaget, at han jo neppe vil benægte, at der paa et vist Tidspunkt kom en Sten i Vejen, og han vil heller neppe benægte, at den Sten ikke var ganske lille. At Stenen alligevel ikke var saa stor, at den kunde lægge Forslaget Hindringer i Vejen, er en Sag for sig; jeg tror heller ikke, det vil være muligt i den Tid, der kommer, at lægge Sten i Vejen, saa at Forslaget ikke kan blive gennemført.

Til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der var inde paa en Omtale af den 1½ Million — en Omtale, der paa mange Punkter falder sammen med den Opfattelse, det ærede Medlem Hr. Steen har af dette Spørgsmaal —, vil jeg gerne sige, at det glæder mig, at det ærede Medlem siger, at hvis man skulde have gennemført det Beløb nu sammen med de øvrige 5 Millioner, vilde han selvfølgelig have taget det af Motorafgiften sammen med det andet. Jeg tager dette som en betydelig Indrømmelse. Jeg gør det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt opmærksom paa, at vi er jo endnu i Stand til at gennemføre dette, at bevilge dette Beløb sammen med det andet. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at den 1½ Million er ikke brugt og derfor ikke opført noget Sted, hverken paa Finanslov eller paa Statsregnskab. Det er kun i Udvalgsbetænkningen af 1924 sagt, at denne 1½ Million ikke skal falde Statsbanerne til Last; da der ikke er bygget noget som helst paa Pillerne endnu, og da disse 1½ Mill. Kr. endnu ikke er anvendt, er det ganske naturligt, at vi anbringer dem her. Jeg forstaaer det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at han i Realiteten er enig med os.

Dernæst omtalte det ærede Medlem et Forhold, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa, nemlig Spørgsmaalet om Kommunernes Stilling. De ærede Medlemmer har været saa forfærdelig ivrige for at faa Kommunerne draget med ind i disse Forhandlinger. Jeg forstaaer ikke rigtig hvorfor, jeg ser ikke, med hvilken Nytte man opstiller disse forskellige Teorier, der er opstillet dels i den Særbetænkning, de ærede Medlemmer har afgivet, dels i de Udtalelser, der er faldet her i Dag. Det har hele Tiden været Forudsætningen, i hvert Fald fra Flertallets Side — og jeg kan godt sige ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Side —, at Kommunerne skulde ikke berøres af disse 500 000 Kr., at disse Penge skulde til-